

Vesna Vršič,
odgovorna urednica

Izobraževanje na daljavo – vloga učitelja in staršev

Po hodnikih in učilnicah je završalo. Novica, da se bodo šole s ponedeljkom, 16. 3. 2020, zaprle do preklica, je nekatere presenetila, druge pognala v paniko, tretji so hiteli, da še postorijo to ali ono, in le malokoga izmed nas je pustila hladnega.

Predstavniki ministrstva za šolstvo so nas obvestili, da se bo izobraževanje nadaljevalo na daljavo, saj je prav, da učenci vzdržujejo kondicijo za šolsko delo in še naprej sledijo vsebinam posameznih predmetov. O izobraževanju na daljavo smo imeli prav malo informacij in nič izkušenj.

Učitelji na razredni stopnji so se začeli spraševati, kako naj z učenci vzpostavijo stik in delajo na daljavo, saj nekateri niso niti opismenjeni in le redki vešči uporabe računalniških orodij. Začeli smo se zavedati, da bo treba odpreti šolska vrata in »v šolo na daljavo« povabiti tudi starše.

Ponudila se nam je priložnost, da s starši zgradimo nove povezave in odnose.

Starši in učitelji naj bi bili enakovredni partnerji s specifičnimi pravicami in odgovornostjo ter jasno določenimi skupnimi cilji, ki bi nudili kar najbolj celostno podporo učencem. Vlogi staršev in učiteljev se dopolnjujeta, starši poznajo svojega otroka in ga podpirajo na fizičnem, socialnem in čustvenem področju, učitelji pa s svojim strokovnim znanjem na kognitivnem in psihosocialnem področju.

Vloge učiteljev in staršev so bile v izobraževanju na daljavo zamegljene. V tem času je bila staršem zaupana vloga »pedagoškega pomočnika«. Učiteljem je bilo z izobraževanjem na daljavo onemogočeno ohranjati nekatere vloge, v nekaterih se niso prav dobro znašli, nekatere so bile spremenjene. Marsikatero vlogo so morali prepustiti staršem (skrbnikom).

Prav je, da se ob tej priložnosti zahvalimo staršem za njihovo podporo v času izobraževanja na daljavo, in vsem inovativnim učiteljem za prispevek k plemenitenju pedagoške prakse.

Vesna Vršič